Věc C-239/23

Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora

Datum doručení:

17. dubna 2023

Předkládající soud:

Verwaltungsgericht Sigmaringen (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

28. března 2023

Žalobkyně:

Karl und Georg Anwander GbR Güterverwaltung

Žalovaná:

Land Baden-Württemberg

Předmět původního řízení

EZZF a EZFRV – Nařízení [EU] č. 1305/2013 – Vyrovnávací příspěvek na půdu v horských oblastech a určitých oblastech s omezeními – Podmínky způsobilosti – Programová oblast – Provádění operací mimo programovou oblast – Správní předpisy

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Výklad unijního práva, článek 267 SFEU

Předběžné otázky

1. Jsou s čl. 31 odst. 1 prvním pododstavcem a odst. 2, jakož i čl. 32 odst. 1 písm. a), odst. 2 prvním pododstavcem a odst. 3 druhým a třetím pododstavcem nařízení (EU) č. 1305/2013 slučitelné vnitrostátní správní předpis a praxe v oblasti poskytování podpor, které vylučují vyplacení vyrovnávacího příspěvku na půdu v horských oblastech a určitých oblastech

PRACOVNÍ DOKUMENT

s omezeními pouze z toho důvodu, že se půda, na niž má být poskytnuta podpora prostřednictvím vyrovnávacího příspěvku, nachází mimo region členského státu ve smyslu čl. 2 odst. 1 druhého pododstavce písm. b) nařízení (EU) č. 1305/2013, který daný vyrovnávací příspěvek poskytuje? Je v tomto ohledu přípustným rozlišovacím kritériem místo podnikání zemědělce obhospodařujícího danou půdu?

2. Musí být čl. 31 odst. 1 první pododstavec nařízení (EU) č. 1305/2013 vykládán v tom smyslu, že pravidla stanovená členským státem nebo regionem členského státu, který se rozhodl poskytovat platby pro zemědělce v horských oblastech a jiných oblastech s omezeními ve smyslu čl. 31 odst. 1 nařízení (EU) č. 1305/2013, musí být koncipována tak, že platba musí být poskytnuta i na půdu, kterou jiný členský stát nebo jiný region téhož členského státu, který se rovněž rozhodl poskytovat platby pro zemědělce v horských oblastech a jiných oblastech s omezeními ve smyslu čl. 31 odst. 1 nařízení [EU] č. 1305/2013, označil za horskou oblast, resp. jinou oblast s omezeními ve smyslu čl. 32 odst. 1 nařízení [EU] č. 1305/2013?

3. Musí být čl. 31 odst. 1 první pododstavec a odst. 2 nařízení (EU) č. 1305/2013 vykládány v tom smyslu, že přímo z těchto ustanovení co do důvodu vyplývá nárok zemědělce na poskytnutí platby (vyrovnávacího příspěvku) ze strany členského státu, resp. regionu členského státu, pokud je daný zemědělec aktivním zemědělcem a obhospodařuje půdu, která byla členským státem, resp. regionem členského státu označena za horskou oblast nebo jinou oblast s omezeními ve smyslu čl. 32 odst. 1 nařízení (EU) č. 1305/2013, a dotyčný členský stát, resp. jeho region se rozhodl poskytovat platby (vyrovnávací příspěvky) ve smyslu čl. 31 odst. 1 prvního pododstavce nařízení (EU) č. 1305/2013?

V případě kladné odpovědi na tuto otázku:

a) Vůči komu směřuje nárok založený na unijním právu vyplývající z čl. 31 odst. 1 nařízení (EU) č. 1305/2013? Směřuje vždy vůči samotnému členskému státu, nebo vůči regionu členského státu [čl. 2 odst. 1 druhý pododstavec písm. b) nařízení (EU) č. 1305/2013], a to každopádně v případě, že se daný region nezávisle na členském státu rozhodl poskytovat zemědělcům vyrovnávací příspěvky podle článku 31 nařízení [EU] č. 1305/2013?

b) Je nárok založený na unijním právu co do důvodu podmíněn tím, že zemědělec splňuje další požadavky překračující rámec čl. 31 odst. 1 prvního pododstavce a odst. 2 nařízení [EU] č. 1305/2013, které členský stát nebo jeho region poskytující vyrovnávací příspěvek stanoví ve svých vnitrostátních prováděcích předpisech?

4. V případě záporné odpovědi na třetí otázku:

PRACOVNÍ DOKUMENT

Musí být čl. 31 odst. 1 první pododstavec nařízení (EU) č. 1305/2013 vykládán v tom smyslu, že pravidla členského státu, resp. některého z jeho regionů, která obsahují podmínky pro poskytnutí platby (vyrovnávacího příspěvku) ve smyslu čl. 31 odst. 1 prvního pododstavce nařízení (EU) č. 1305/2013, musí mít takovou právní povahu, která vede k tomu, že zemědělci mají nárok na poskytnutí platby (vyrovnávacího příspěvku), pokud splní podmínky stanovené pro poskytnutí dané platby příslušným členským státem, resp. jeho regiony, a to nezávisle na skutečné praxi členského státu, resp. jeho regionu v oblasti poskytování podpor?

Uváděná ustanovení unijního práva

Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1305/2013 ze dne 17. prosince 2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1698/2005, zejména čl. 31 odst. 1 a 2 a čl. 32 odst. 1 až 3

Uváděná ustanovení vnitrostátního práva

Verordnung über die Durchführung von Stützungsregelungen und des Integrierten Verwaltungs- und Kontrollsystems (nařízení o provádění režimů podpory a integrovaného administrativního a kontrolního systému, dále jen „InVeKoSV“) ze dne 24. února 2015, § 2 odst. 2

Právní předpisy spolkové země Bádensko-Württembersko: Verwaltungsvorschrift des Ministeriums Ländlicher Raum [und Verbraucherschutz Baden-Württemberg] zur Förderung landwirtschaftlicher Betriebe in Berggebieten und in bestimmten benachteiligten Gebieten [správní předpis Ministerstva venkova (a ochrany spotřebitele spolkové země Bádensko-Württembersko) o podpoře zemědělských podniků v horských oblastech a v určitých oblastech s omezeními, dále jen „VwV AZL“] ze dne 6. listopadu 2019, body 2.1, 3.2, 3.2.1 a 4.2

Stručný popis skutkového stavu a řízení

1 Žalobkyně požaduje vyrovnávací příspěvek na zemědělskou půdu nacházející se v Bavorsku. Provozuje mléčnou farmu v oblasti nalézající se na hranicích mezi spolkovými zeměmi Bádensko-Württembersko a Bavorsko. Její sídlo se nachází v Bádensku-Württembersku. V Bádensku-Württembersku obhospodařuje přibližně 111 hektarů půdy a v Bavorsku 27,4253 hektarů půdy. Bádensko-Württembersko a Bavorsko jsou regiony ve smyslu čl. 2 odst. 1 druhého pododstavce písm. b) nařízení č. 1305/2013, obě na úrovni „NUTS 1“ Spolkové republiky Německo ve smyslu nařízení (ES) č. 1059/2003, a mají povahu samostatného státu. Půda žalobkyně nalézající se v Bavorsku se podle informací příslušného bavorského orgánu nachází v horské oblasti; v Bavorsku je označena

PRACOVNÍ DOKUMENT

za půdu způsobilou k poskytnutí podpory a v Bavorsku na ni teoreticky lze poskytnout podporu ve formě vyrovnávacího příspěvku ve výši 50 eur za hektar.

2 Finanční prostředky vyčleněné žalovanou na vyplácení vyrovnávacích příspěvků různou měrou pochází z rozpočtu EZFRV, z prostředků Spolkové republiky Německo a vlastních prostředků žalované. Podpůrné programy žalované jsou – i pokud jde o vyrovnávací příspěvky – popsány v Maßnahmen- und Entwicklungsplan Ländlicher Raum Baden-Württemberg 2014–2020 (Plán opatření a rozvoje Bádenska-Württemberska pro venkov, zkráceně MEPL III), který byl Komisí schválen dne 26. května 2015.

3 Žalobkyně podala dne 8. května 2019 u žalované pro rok podání žádosti 2019 žádost o vyrovnávací příspěvky na obhospodařování oblastí s omezeními zemědělské produkce, a to mimo jiné na přibližně 27 hektarů půdy nacházejících se v Bavorsku. Rozhodnutím ze dne 5. prosince 2019, doručeným dne 10. února 2020, byla žádost žalobkyně ohledně půdy nacházející se v Bavorsku zamítnuta s odůvodněním, že se tato půda nenachází v Bádensku-Württembersku. Řízení o opravném prostředku nebylo pro žalobkyni úspěšné.

4 Žalobkyně dne 17. června 2021 podala žalobu. Žalobou se domáhá, aby bylo zrušeno rozhodnutí ze dne 5. prosince 2019 (ve znění rozhodnutí o opravném prostředku ze dne 11. května 2021) a aby byla žalované uložena povinnost poskytnout jí vyrovnávací příspěvek na půdu nacházející se v Bavorsku ve výši 1 371,26 eura. Podpůrně, tj. pro případ, že toto hlavní návrhové žádání neuspěje, usiluje o určení, že zamítnutí její žádosti o podporu, pokud jde o půdu nacházející se v Bavorsku, a právní základy, které ho stanoví, a to body 2.1 a 3.2.1 správního předpisu Ministerstva venkova a ochrany spotřebitele spolkové země Badensko-Württembersko o podpoře zemědělských podniků v horských oblastech a v určitých oblastech s omezeními (VwV AZL) ze dne 6. listopadu 2019, jsou v rozporu s články 31 a 32 nařízení č. 1305/2013.

5 VwV AZL není zákon přijatý parlamentem, nýbrž pouhý správní předpis, který upravuje diskreční pravomoc žalované a její praxi v oblasti poskytování podpor. V oblasti pečovatelské správy, tedy i při poskytování peněžních prostředků státu občanům, není podle německé ústavní tradice často pro účely určení, kdo, kdy a za jakých podmínek může, resp. smí obdržet peněžní prostředky, vyžadován zákon přijatý parlamentem. Závazný účinek správních předpisů vzniká na základě toho, že je správa ryze fakticky uplatňuje stále stejným způsobem (tzv. vázanost správy vlastními akty).

6 VwV AZL upravuje podmínky, jakož i postup poskytování vyrovnávacího příspěvku pro oblasti s přírodními omezeními ve smyslu článku 31 nařízení č. 1305/2013 a pro to, aby žadatel obdržel vyrovnávací příspěvek, vyžaduje splnění dvou kumulativních podmínek: a) žadatel musí mít místo podnikání v Badensku-Württembersku a b) půda, na kterou se vyrovnávací příspěvek poskytuje, se musí nacházet v Bádensku-Württembersku a musí být Bádenskem-Württemberskem označena za oblast s omezeními.

PRACOVNÍ DOKUMENT

7 Bavorsko ohledně vyrovnávacího příspěvku rovněž vydalo pouhý správní předpis, a to Richtlinie des Bayerischen Staatsministeriums für Ernährung, Landwirtschaft und Forsten vom 01.03.2019 zur Gewährung der Ausgleichszulage in benachteiligten Gebieten (AGZ) gemäß der Verordnung Nr. 1305/2013 [směrnice Bavorského státního ministerstva pro výživu, zemědělství a lesnictví ze dne 1. března 2019 o poskytování vyrovnávacího příspěvku (VP) podle nařízení č. 1305/2013]. Tento správní předpis analogicky stanoví, že a) podnik, kterému má být poskytnuta podpora, musí mít místo podnikání v Bavorsku a b) půda, na kterou se poskytuje vyrovnávací příspěvek, se nachází v Bavorsku a je Bavorskem označena za oblast s omezeními.

8 VwV AZL přebírá definici pojmu „místo podnikání“ uvedenou v § 2 InVeKoSV. Podle § 2 odst. 2 InVeKoSV je místem podnikání zpravidla místo, které se nachází v obvodu působnosti finančního úřadu, který je příslušný pro vyměření daně z příjmu zemědělce. V případě právnických osob, sdružení osob a majetkových podstat je příslušný zemský finanční úřad, v jehož obvodu se nachází obchodní vedení. Dané ustanovení vede k tomu, že zemědělskému podniku je v Německu přiděleno identifikační číslo podniku, a to v závislosti na místě vyměření daně. Bádensko-württemberské zemědělské podniky tak obdrží bádensko-württemberské identifikační číslo podniku, bavorské zemědělské podniky tedy bavorské identifikační číslo podniku. Německé zemědělské podniky jsou tudíž v databázi podniků – která je používána ke zpracování žádostí o podporu – vždy provázány s místem podnikání v některé z německých spolkových zemí. Zahraniční zemědělské podniky – například z Rakouska –, které mají půdu v Bádensku-Württembersku, si na žádost rovněž mohou nechat přidělit bádensko-württemberské identifikační číslo podniku. Na rozdíl od německých zemědělských podniků v tomto případě nedochází k pevnému provázání s podnikem uloženým v databázi podniků, protože to (zřejmě) není technicky možné. Zahraniční – například rakouský – podnik se proto v databázi podniků zobrazuje s místem podnikání v Bádensku-Württembersku.

9 Orgán Bádenska-Württemberska příslušný pro žalobkyni uplatňuje VwV AZL zpravidla v nezměněné podobě a vyrovnávací příspěvky poskytuje v souladu s ním. Praxe tohoto orgánu v oblasti poskytování podpor se shoduje s obsahem daného správního předpisu. Občané proto mohou v rámci zásady rovného zacházení (čl. 3 odst. 1 [Grundgesetz (Základní zákon)]) požadovat, aby byly vyrovnávací příspěvky poskytovány v souladu s uvedeným správním předpisem.

10 Ke zpracování žádostí o podporu se v Bádensku-Württembersku používá webová aplikace. Mezi jednotlivými aplikacemi německých spolkových zemí dochází k porovnávání dat, které brání možnosti podat několik žádostí o podporu v různých spolkových zemích. Podat žádost o podporu lze pouze ve spolkové zemi, ve které se nachází i místo podnikání. S jinými členskými státy EU se takové porovnávání dat neprovádí. Vzhledem k tomu, že si zahraniční zemědělské podniky mohou nechat v Bádensku-Württembersku přidělit identifikační číslo podniku, mohou kromě žádosti o podporu podané v zemi svého původu podat

PRACOVNÍ DOKUMENT

žádosti o podporu i v Bádensku-Württembersku a popřípadě dalších německých spolkových zemích.

Stručné shrnutí odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžných otázkách

11 Žalobkyně je v důsledku praxe žalované v oblasti poskytování podpor založené na VwV AZL, pokud jde o její pozemky nacházející se v Bavorsku, vyloučena z možnosti získat vyrovnávací příspěvek, ačkoli se jedná o horské pozemky a v Bavorsku jsou označeny za oblasti způsobilé k poskytnutí podpory. Zároveň jí, na rozdíl od zahraničních zemědělských podniků, není umožněno podat další žádost o podporu mimo území Bádenska-Württemberska. Proto v Bavorsku nemůže podat žádnou žádost o podporu pro své bavorské pozemky.

12 Ve výsledku žalobkyně vzhledem k pravidlům stanoveným v Bádensku-Württembersku a v Bavorsku nedostává pro své bavorské pozemky žádný vyrovnávací příspěvek, a to ani od Spolkové země Bádensko-Württembersko, ani od Spolkové země Bavorsko, ačkoli se Bádensko-Württembersko a Bavorsko rozhodly poskytovat a vyplácet vyrovnávací příspěvky a ačkoli Bavorsko dotčené pozemky žalobkyně rovněž označilo za horské oblasti, a tudíž za způsobilé k podpoře. Podle informací příslušného bavorského orgánu by na bavorské pozemky žalobkyně byl vyplácen vyrovnávací příspěvek ve výši 50 eur za hektar – pokud by byly obhospodařovány bavorským zemědělským podnikem.

13 Ve srovnání se zahraničními (například rakouskými) podniky mají německé (příhraniční) zemědělské podniky v Bádensku-Württembersku, pokud jde o vyrovnávací příspěvek, horší postavení (obrácená diskriminace). Bádensko-württemberské příhraniční podniky nedostávají vyrovnávací příspěvek na všechny oblasti s přírodními omezeními, které obhospodařují, nýbrž pouze na pozemky, které se navíc rovněž nacházejí v Bádensku-Württembersku. Na pozemky nacházející se za hranicí dané spolkové země není vyrovnávací příspěvek poskytován. Zahraniční zemědělské podniky tomuto omezení v konečném důsledku nejsou podrobeny, protože mohou podat žádost o podporu v zemi svého původu a vedle toho i v Bádensku-Württembersku.

14 [Předkládající s]oud má pochybnosti o výkladu čl. 31 odst. 1 prvního pododstavce a odst. 2, jakož i čl. 32 odst. 1 písm. a), odst. 2 prvního pododstavce a odst. 3 druhého a třetího pododstavce nařízení č. 1305/2013. Z uvedených ustanovení podle předkládajícího soudu nelze jednoznačně dovodit, jak široký je rámec, který členským státům při úpravě jejich podpůrných opatření, pokud jde o vyrovnávací příspěvky, stanoví unijní právo, a to především v případech s přeshraničním prvkem týkajícím se regionů uvnitř členského státu. Mimoto je sporné, zda tato ustanovení za předpokladu, že se členský stát, resp. region rozhodl poskytovat podporu prostřednictvím vyrovnávacích příspěvků, daným členským státům, resp. jejich regionům nařizují, jaká kritéria způsobilosti mohou tyto členské státy, resp. regiony stanovit, a jaká nikoli (k této otázce viz oddíl **1.**). Dále je nejasné, zda, pokud daný členský stát, resp. jeho region poskytují podporu prostřednictvím

PRACOVNÍ DOKUMENT

vyrovnávacích příspěvků, nárok dotčeného občana na vyplacení vyrovnávacího příspěvku vyplývá již z unijního práva, a to z čl. 31 odst. 1 nařízení č. 1305/2013 (k této otázce viz oddíl **2.**), jakož i to, zda lze z ustanovení unijního práva dovodit, jakou právní povahu musí mít prováděcí akty členského státu, resp. prováděcí akty regionu, kterými se stanoví podmínky způsobilosti pro vyrovnávací příspěvek (k této otázce viz oddíl **3.**).

15 **1.** Článek 32 odst. 2 až 4 nařízení č. 1305/2013 členským státům, resp. jejich regionům stanoví různá kritéria, na jejichž základě má dojít k vymezení oblastí způsobilých k podpoře, zamýšlenému tímto nařízením. Předkládajícímu soudu není jasné, zda jsou tato kritéria pro vymezení oblastí taxativní a jaké pokyny pro členské státy lze z uvedených ustanovení dovodit, pokud jde o nakládání s případy podpory, které překračují hranice členského státu, resp. jeho regionů.

16 Znění bodu 26 odůvodnění a čl. 32 odst. 2 prvního pododstavce nařízení č. 1305/2013 nasvědčuje tomu, že členské státy (resp. jejich regiony) mohou při vymezení oblastí použít pouze kritéria, která se váží k biofyzikálním vlastnostem, resp. přírodní charakteristice půdy, na kterou má být poskytnuta podpora. V bodě 26 odůvodnění a čl. 32 odst. 2 prvním pododstavci nařízení č. 1305/2013 je podrobně popsáno, z jakých důvodů se plochy, které jsou potenciálně způsobilé k poskytnutí podpory, vyznačují přírodními omezeními a je třeba je považovat za horskou oblast (způsobilou k poskytnutí podpory). Naproti tomu není výslovně uvedeno, zda členské státy, resp. jejich regiony mohou pro vymezení oblastí použít kritéria, která se odchylují od výše uvedených zásad – tj. kritéria, která nijak nesouvisí s přírodní charakteristikou půdy, na kterou má být poskytnuta podpora. Vzhledem k právní povaze nařízení č. 1305/2013 (viz čl. 288 druhý pododstavec první a druhá věta SFEU) se spíše zdá, že je vyloučeno, že členské státy, resp. jejich regiony mohou pro vymezení oblastí použít kritéria, která nejsou uvedena v článku 32 nařízení č. 1305/2013. Volnost členských států, resp. jejích regionů při výběru formy a prostředků by spíše odpovídala povaze směrnic Evropské unie (viz čl. 288 třetí pododstavec SFEU).

17 Článek 32 odst. 3 druhý pododstavec nařízení č. 1305/2013 umožňuje vymezení oblastí, které je omezeno na území příslušných místních správních jednotek. Sporné je, zda je tím zároveň stanoven i postup členských států v případech poskytování podpor, při nichž jsou překročeny hranice (mezi různými členskými státy nebo různými regiony určitého členského státu). Z článku 32 odst. 3 druhého pododstavce nařízení č. 1305/2013 je zřejmé, že podle normotvůrce má být vymezení oblastí v členských státech provedeno na úrovni místních správních jednotek (LAU 2), tj. na úrovni správního orgánu, který má místní vazbu na oblasti, které mají být označeny za oblasti způsobilé k poskytnutí podpory. Pokud mají vymezení oblastí v praxi provést místní správní jednotky, má to za následek, že každá místní správní jednotka provede vymezení oblastí pouze ve vlastním obvodu působnosti, neboť pouze pro tento obvod je patrně dána místní vazba vyžadovaná daným ustanovením. Ze zásady efektivity unijního práva („*effet utile*“) zakotvené v čl. 4 odst. 3 SEU však vyplývá, že členské státy nemohou svá kritéria a své postupy týkající se poskytování vyrovnávací platby upravit tak, že

PRACOVNÍ DOKUMENT

na určitou půdu nebude v konečném důsledku vyplacena, přestože tato půda byla označena za způsobilou k poskytnutí podpory – a to nezávisle na tom, který členský stát, resp. region nebo která místní správní jednotka toto označení provedly.

18 **2.** Předkládajícímu soudu je dále nejasné, zda z čl. 31 odst. 1 prvního pododstavce a odst. 2 nařízení č. 1305/2013 vyplývá nárok zemědělce na vyplacení vyrovnávacího příspěvku vůči orgánu členského státu schvalujícímu žádosti o podporu založený na unijním právu a – pokud ano – za jakých podmínek. Znění čl. 31 odst. 1 prvního pododstavce a odst. 2 nařízení č. 1305/2013, zejména formulace „se poskytují zemědělcům, kteří“ uvedená v čl. 31 odst. 2 tento závěr zajisté připouští. Již v běžné mluvě daná formulace znamená, že vyrovnávací příspěvek je nutno vyplatit v případě, že jsou splněny podmínky uvedené v následující vedlejší větě (začínající slovem „kteří“). Tímto způsobem je donucující povaha konstruována i v jiných jazykových zněních nařízení, například v anglickém znění čl. 31 odst. 2 nařízení č. 1305/2013 („*shall be granted to farmers who*“).

19 Takový výklad daného ustanovení je však v rozporu se systematikou nařízení č. 1305/2013. To je koncipováno jako vícevrstevný systém a předpokládá programování ze strany členských států, resp. jejich regionů (viz čl. 6 odst. 1 třetí věta a odst. 2 první věta nařízení č. 1305/2013). Podpůrné programy jsou finančně podporovány i z EZFRV, pouze pokud daný členský stát provádí příslušné programování. Členské státy se v zásadě – s výhradou několika výjimek – díky této koncepci mohou rozhodnout, zda jednotlivé podpůrné programy uvedené v nařízení č. 1305/2013 hodlají nabízet. V této souvislosti není podpůrné opatření „vyrovnávací příspěvek“ v nařízení uvedeno jako opatření, které členské státy nutně musí zahrnout do svého programování – na rozdíl například od agroenvironmentálně-klimatických opatření podle čl. 28 odst. 1 třetí věty nařízení č. 1305/2013.

20 **3.** Předkládající soud má rovněž pochybnosti o tom, zda z čl. 31 odst. 1 nařízení č. 1305/2013 pro členské státy vyplývají pokyny pro to, jakou právní povahu musí mít ustanovení členských států, která obsahují podmínky pro poskytování vyrovnávacího příspěvku. Jakým způsobem členské státy podporu zapracují do svého vnitrostátního práva, není v nařízení č. 1305/2013 blíže upraveno. Zdá se tedy nasnadě, že členské státy mají v tomto ohledu při provádění široký prostor pro uvážení, jejich provedení do vnitrostátního práva však nesmí jednotlivá opatření (články 14 až 39c nařízení č. 1305/2013) zbavit jejich užitečného účinku (*effet utile*). Úprava kritérií způsobilosti formou správních předpisů (tedy nikoli formou závazných právních norem), se proto jeví jako problematická. Jejich právní povaha má za následek, že orgán zpracovávající žádosti o podporu váže teprve praxe v oblasti poskytování podpor založená na daných správních předpisech (vázanost správy vlastními akty). Pokud tento orgán takovou praxi v oblasti poskytování podpor nezavede, tedy obecně se odchyluje od správního předpisu, nabývá účinku působícího navenek vůči dotčenému zemědělci pouze odchylná praxe v oblasti poskytování podpory. V důsledku toho orgány

PRACOVNÍ DOKUMENT

zpracovávající žádosti o podporu teoreticky mohou dodatečně měnit podmínky způsobilosti, které byly předtím stanoveny ve správním předpisu.

21 K relevantnosti pro rozhodnutí: Odpověď na třetí otázku má vliv na to, jak předkládající soud rozhodne o hlavním návrhovém žádání žalobkyně (povinnost přiznat vyrovnávací příspěvek ve výši 1 371,26 eura). Podle v současnosti platných vnitrostátních právních předpisů nemá žalobkyně na přiznání vyrovnávacího příspěvku pro své pozemky nacházející se v Bavorsku nárok. Praxe žalované v oblasti poskytování podpor v souladu s body 2.1 a 3.2.1 VwV AZL vyžaduje, aby byl vyrovnávací příspěvek přiznán pouze na pozemky, které se nacházejí v Bádensku-Württembersku. Pokud jde o pozemky nacházející se v Bavorsku, chybí již právní základ nároku zakotvený ve vnitrostátním právu. Pokud Soudní dvůr na třetí otázku odpoví záporně, je třeba hlavní návrhové žádání zamítnout.

22 Odpověď na první, druhou a čtvrtou otázku má vliv na rozhodnutí předkládajícího soudu o podpůrném návrhovém žádání žalobkyně (určení, že zamítnutí její žádosti o podporu je v rozporu s právem). Pokud je odpověď na třetí otázku záporná, musí předkládající soud rozhodnout o podpůrném návrhovém žádání. První, druhá a čtvrtá otázka obsahují různé podmínky, které podle vnitrostátního práva každá sama o sobě – pokud Soudní dvůr na některou z těchto otázek odpoví kladně – mají za následek, že současná praxe žalované v oblasti podpor je s ohledem na VwV AZL a tamní úpravu kritérií způsobilosti v rozporu s právem, v důsledku čehož je v rozporu s právem i zamítnutí žádosti žalobkyně o podporu. Žalobkyně uvedeným návrhovým žádáním může dosáhnout toho, že jí pro rok podání žádosti 2019 bude muset být dodatečně přiznán a vyplacen vyrovnávací příspěvek na pozemky nacházející se v Bavorsku, ačkoli by žalovaná za tímto účelem předtím nejprve musela změnit kritéria způsobilosti. Za stávající situace kritéria způsobilosti vyrovnávací příspěvek na půdu v Bavorsku nepřipouštějí.

23 Doposud neexistuje žádná judikatura Soudního dvora týkající se článků 31 a 32 nařízení č. 1305/2013 ani vyrovnávacích příspěvků pro oblasti s přírodními omezeními, které jsou v nich upraveny.

24 Dosud nebyla zveřejněna žádná rozhodnutí soudů v Bádensku-Württembersku týkající se vyrovnávacích příspěvků poskytovaných na základě článku 31 nařízení č. 1305/2013 a VwV AZL, který byl vydán k jeho provedení. Ohledně právní situace v Bavorsku – která je obdobná právní situaci v Bádensku-Württembersku – existuje jedno pravomocné a zveřejněné soudní rozhodnutí Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (vrchní správní soud spolkové země Bavorsko, Německo). V uvedené věci byla žalobkyně majitelkou zemědělského podniku na hranici mezi Bavorskem a Hesenskem (což je další spolková země, tj. region Německa). Daný podnik zahrnoval jak pozemky v Bavorsku, tak v Hesensku, žalobkyně si přála získat vyrovnávací platbu i na pozemky nalézající se v Hesensku, která jí však nebyla poskytnuta, protože se dané pozemky nenacházely v Bavorsku.

PRACOVNÍ DOKUMENT